

ELMÉLKEDÉS

- ❖ Szeretném megfogalmazni, hogy magam számára mit jelent a „szent”: Istenhez közelálló személy.
- ❖ Mitől áll közel Istenhez valaki? Nem elsősorban az a jellemzője, hogy életében teljesen tökéletes volt, hanem az a törekvése, hogy a végtelenül szerető Isten természetét megismerje, megértse, és minél maradéktalanabban megélje itt a földi létben.
- ❖ A hivatalos formulák szerint halála után avatják szentté, az egyház kritériumai szerint rászolgáló személyt.

A köztünk élt szentek közül **Imre bácsira emlékezem, követendő példáját méltatom, szubjektív megközelítésben**

Tarnai Imre bácsi életrajza dióhéjban egy kis filmbejátszással kerül bemutatásra (egyházi beosztásai, Bokor szerepei, Érted Vagyok újság tördelő szerkesztője stb.).

(Imre bácsi élete

„Budapestben születtem 1927-ben, kispolgári családban. Édesapám banktisztviselő volt, egyenes, talpig becsületes ember. Édesanyám elszegényedett kismemesi családból származott.

Nagyon szép házasságban éltek, kiegyensúlyozott, szép gyermekkorom volt.”

Fokozatosan bontakozott ki hivatása. Budán az Érseki Katolikus Gimnáziumban leginkább papok voltak a tanárai, akik nagy hatást gyakoroltak rá.

Szemináriumi tanulmányait alatt is kiváló előjáróknál tanulhatott. 1948 karácsony másnapján egy társával együtt ministrált Mindszenty József bíboros házi kápolnájában, és mint utólag kiderült, ez volt az utolsó szentmiséje a letartóztatása előtt a bíborosnak. Másnap reggel ők vitték a hírt a szemináriumba.

- 1952-ben szentelték fel Esztergomban.
- 1952-1958-ig Szécsényben káplán.
- Annavölgyben 9 hónapig szolgált.
- 1959-1960-ig Tarján adminisztrátora.
- Egy év csolnoki és fél év kemencei szolgálat.
- 1966-ig munkahelye: Máriahalom.
- 1966-1983-ig Nógrádmegyerben szolgált.
- 1974-ben találkozott a Bokor közösséggel.
- 1983-tól Nagyoroszi pébánosa.
- 2005-től Érsekvadkert területének esperese.
- 2011-től mesterkanonok.
- 2014.V.16. - Tereskei Romtemplom címzetes apátja.
- 2014. október 27-én ünnepeltük Imre bácsi égi születésnapját.)

❖ Számomra és számunkra mit üzen élete példája?

(Mindezt 10 pontban foglaltam össze. A pontok felolvasása után lelkiismeretvizsgálati kérdéseket teszek fel a 10 rész fő tartalmához. Nem szükséges jegyzetelni, mert a kérdéseket utána mindenkinek kézbe adom.)

1. Pappá szentelésekor választott jelmondata végigkísérte egész életét: „Hiszek a Szent Szívben, annak szeretetében, hiszek a lelkek szent közösségében, hiszek a Szeretet végső győzelmében!”
2. „Törjük át az üvegfalat!” (videó-felvétel) Ez a karácsonyi beszéde életének viszonylag fiatalabb korszakából származik. Az üvegfal hasonlat arra vonatkozik, hogy üveg mögé rejtjük a betlehemi Jézust, nehogy a hideg, vagy a szegénység szele megcsapjon bennünket. Kitüzesedésének korszakát éli ekkor, mert úgy beszélt, mint akit meglehelt a Lélek.
3. Áldozatos élet, rengeteg szolgálat, Istenre hangolt, egyre egy irányúbb út. Számára az élet kisközösség nélkül elképzelhetetlen. Azonban mégsem a mise liturgiájában, illetve a közösségbe járásban látja a Krisztus-követés lényegét. Azt vallja, hogy ez is ér valamit, de ha a megélt szeretet-élet nem látszik nap, mint nap az életünk gyakorlatában, akkor még nem a lényegét követjük.
4. A „gyermeki én” megőrzése, folyamatos felszínre engedése; játékoság, jókedv, humorral átszőtt élet, amibe belefért bőven a bolondozás, viccelődés is. A legeslegjobban kiemelt mondat, Teréz Anya hitvallása, amit Imre bácsi maradéktalanul elénk élt a következő: **„Soha ne engedd meg magadnak, hogy valaki ne legyen boldogabb a veled való találkozás után, mint előtte.”**
5. Nagy szív, mindenkit beölelő kar jellemezte. Mosolya a lélek mélyéből fakadt, tiszta tekintettel, olykor huncut, nevetős szemekkel nézett ránk, meleg, szerető öleléssel fogadott mindnyájunkat. (Thaiföldi menyem teljes bizalmát is azonnal elnyerte, az első, szerető atyai ölelés után.) Szeretete integratív volt, és abszolút feltétel nélküli.
6. Egészségi állapota sok kívánnivalót hagyott maga után, de soha nem foglalkozott vele. Ilyeneket mondott a „Hogy vagy?” kérdésre: Muszáj, jól lenni! Kinek van ideje azzal foglalkozni! Nem azzal kell foglalkozni! Mikor egyszer összeesett misézés közben, mert elromlott a szívét működtető pace maker, könnyedén mondta a műtét után: „Már nincsen semmi baj, az új ketyerém ragyogóan dolgozik!” Ő az idejét, már csak nagyon értelmes dolgokra fordította, panaszt Tőle soha nem lehetett hallani.
7. Óbudaváron, a „PótKV” nyaralásokon, több alkalommal volt szerencsénk Vele egy padlástérben aludni. Mindig vidáman ébredt, és ha egyhelyben toporgott a helyzet, akkor áthidalóan „nyelveken szólt”. Volt egy jellegzetes „halandzsa nyelve”, pl. ilyen: „No már most aztán hubriktu tátumerudzsa potábe!” Ilyenkor mindenki azonnal tudta a dolgát körülötte, és helyreállt a rend. Veruskánk szokta mondani: „Mert most aztán az Imre jól ’megaszondta’!”
8. Imre a békeesség földi angyalaként élt közöttünk, mindig, minden konfliktust meg tudott oldani erőszakmentesen. Gyurka bácsi is gyakran említette, hogy Imre az egyetlen a Bokorban, akivel egyszerűen képtelenség összeveszni.
9. Mindig, minden feladatot elvállalt, óriási teherbírással rendelkezett. Hatalmas lelke, hálás természete a köszönettel sem fukarkodott. Gyermeki örömmel tudott fogadni minden feléje irányuló szeretet megnyilvánulást. Jó volt Őt ajándékozni is, mert annyira nagyon tudott örülni!
10. Szeretetteljes életének példájához egész települése ragaszkodott halála után is. Olyannyira, hogy nem a temetőben, hanem a templom előtt helyezték el földi maradványait. Sírhintja a templomkereszt előtt életének maradandó jele az Isten házának bejáratánál.

Kérdések lelkiismeret-vizsgálathoz

1. **„Hiszek a szeretet végső győzelmében!”**
 - Valóban hiszek a szeretet végső győzelmében?
 - Megingat-e a világban tapasztalható szemlélet, ahol úgy érezzük, hogy a negatív erők az „erősebbek”?
2. **„Törjük át az üvegfalat!” Imre bácsi kitüzesedési korszakának egyik fő mondata. Úgy szólt, mint akit valóban meglehelt a Lélek.**
 - Sikerült-e áttörni az üvegfalat? Hányszor?
 - Vissza tudok-e emlékezni arra az időszakra, amikor úgy igazán meglehelt a Lélek?
 - Mi segíthet abban, hogy újra kitüzesedjek?
3. **Áldozatos élet, rengeteg szolgálat**
 - Elmondhatom-e, hogy elsősorban Istenre hangolt az életem?
 - Mennyire forog ez az iránytű? Beállt már a fő irányba?
 - Szolgállok, szolgállok, de hány úrnak is szolgállok?
 - Mi látszik az életemen? Meglátható-e az, hogy valójában kinek a szolgálatában állok?
4. **A „gyermeki én” megőrzése**
„Soha ne engedd, hogy valaki ne legyen boldogabb a veled való találkozás után, mint előtte.” (Teréz Anya)
 - Mennyire rejtjük el a gyermeki énünket?
 - Gondolkodtál már azon, hogy milyen helyzetekben sikerült felszínre hozni a gyermeki énedet? Teremtsd meg azokat a szituációkat (játékosság, jókedv stb.)
 - Tudunk-e minden érzékszervünkkel, egész valónkkal jelen lenni, amikor valakivel vagyunk?
 - Sikerül-e olyan tágra nyílt tekintettel, odaadással figyelni a másokra, mint ahogyan a gyermek teszi?
 - Kik vannak többen, azok, akik boldogabbak a velem való találkozás után, vagy azok, akik nem?
 - Meg tudnám-e célozni, hogy minden találkozásom „boldogságcsiholó” legyen, még otthon is?
5. **Nagy szív, mindenkit beölelő kar, integratív, feltétel nélküli szeretet**
 - Mennyire vagyok személyválogató (párt, borszín, vallás...)?
 - Tudom-e elsősorban azt nézni, hogy mennyire követhető érték, amit a másik mond vagy tesz bárhová tartozásától függetlenül? Vagy még sokszor visszatart ettől, hogy azt nézem, ki mondja?
 - Mi van túlsúlyban bennem, a különbözőséget keresés, vagy a közös nevező megtalálásának a szándéka?
 - Mennyire dolgoznak bennem az előítéletek? Hogyan lehetne ettől megszabadulnom?
6. **Muszáj jól lenni!**
 - Mennyire engedem, hogy a körülmények, vagy az egészségi állapotom befolyásolják a hangulatomat, munkámat?
 - Mire vagyok inkább hajlamos; a pohárból hiányzó víz tűnik fel inkább, vagy a majdnem tele pohár szituációt látom meg gyakrabban?
 - Hogyan tudnám megteremteni a belső függetlenséget a külső körülményektől?

7. A „nyelveken szóló”

- Ha helyben toporog egy helyzet, vagy elakad egy körülmény, milyen eszközőm van arra, hogy továbblendítsem?
- Van-e elég türelmem és együttérzésem a beszélő partnerem iránt, hogy ráhangolódva, az Ő nyelvén szólaljak meg (ha kell gyerekiül, filozófusul stb.)?
- Hány „nyelven” tudok beszélni?
- Keresem-e a mindenek feletti „egységet” a másik emberrel?

8. A békesség földi angyala

- Meg tudom-e valósítani az erőszakmentességet a kommunikációmban is? Otthon is?
- Gondoltam-e már arra, hogy az együtt érző dialógus gazdagíthatja a másikat, de engem is? Vagy sűrűn belemegyek még játszmákba, amiből mindenképpen győztesen akarok kijönni.
- Mennyire vagyok nagylelkű és nagyvonalú a vitában? Nem életbe vágó dolgokban hagyom-e, hogy a másíknak lehessen igaza?
- Töreksem-e az életem színterein egyre nagyobb teherbíráásra, munkabíráásra, vagy szívesebben vagyok lapítós, gyakran pedig könnyen „lepattintós”?

9. Hatalmas lélek, hálás természet

- Szó nélkül hagyom-e a felém irányuló szeretet megnyilvánulásokat, mert az természetes, én is úgy szoktam csinálni jelszóval? Vagy már annyira természetesnek tűnik, hogy észre sem veszem?
- Rosszabb esetben netán leszoktatom a másíkat az ilyen jellegű megnyilvánulásokról a „Mit kell annyit ömlengeni!” kijelentéssel, hiszen úgíis mindenki mindent tud, minek azt annyiszor mondani?
- Ismerem-e a másík szeretet-nyelvét? És a magamét? Beszélek-e erről egyáltalán, hogy mi esne jól mindkettőnknek?

10. Elfelejtethetlen jel

- Hagytam-e már olyan jelet magam után, ami örömmel tölt el másokat?
- Szeretnék-e erre törekedni az életem különböző színterein?
- Ismerem-e jól, hogy mi az erősségem, amivel jól szolgállok másíknak? Ha igen, használom-e eleget?

„Volt emberek

Ha nincsenek is, vannak még Csodák.

**Nem téve semmit, nem akarva semmit,
hatnak tovább.”**

(Kosztolányi Dezső)

[*Faragóné Bircsák Márta* elméíkedése
elhangzott a 7. régió lelki gyakorlatán
2015 júniusában]